

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Ved betænkning nr. 981/1983 om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen har det af boligministeren og miljøministeren den 30. juli 1981 nedsatte udvalg afsluttet de overvejelser, der er foranlediget af den aktuelle debat om overholdelsen af bygge- og miljølovgivningen.

Socialistisk folkeparti har tidligere gennem lovforslag om strafansvar for folkevalgte medlemmer af kommunalbestyrelser og amtsråd (se Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 1484 og 2286 samt tillæg A sp. 1129) samt ved lovforslag om ændringer i forældelsesreglerne for miljøforbrydelser (se Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 1482 og 2268 samt tillæg A sp. 1113), peget på visse grundlæggende problemsæt, der også behandles i nogen udstrækning i betænkningen. Navnlig gælder det imidlertid spørgsmålet om ansvar for medlemmer af de kommunale råd, der er behandlet i det af indenrigsministeren den 10. juli 1981 nedsatte udvalg (ansvarsplaceringsudvalget) og i lov om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove (Håndhævelse), lov nr. 250 af 23. maj 1984.

En del af disse spørgsmål er løst ved de af folketingsvedtagne ændringer af de kommunale styrelseslove (se Folketingstidende 1983-84 (2. samling), forhandlingerne sp. 666, 1567, 5791 og 6145, samt tillæg A sp. 1403, tillæg B sp. 367 og tillæg C sp. 285) og ændringerne i håndhævelsesbestemmelserne i forskellige miljø- og planlægningslove (se Folketingstidende 1983-84 (2. samling), forhandlingerne sp. 943, 1741, 6159 og 6367, samt tillæg A sp. 1537, tillæg B sp. 511 og tillæg C sp. 345).

Forslaget i betænkning nr. 981/1983 til ændringer i straffeloven er endnu ikke konkretiseret som lovforslag.

Det er væsentligt for forslagsstillerne, at dette forslag til folketingsbeslutning ses i nøje sammenhæng med disse love, således at navnlig de uløste problemer i forbindelse med efterforskning og påtale i miljø- og bygge- og miljølovgivningen hermed fin-

der deres løsning, og at der sikres en samlet indsats til forbedring og afklaring af retshåndhævelsen i disse sager.

Dette beslutningsforslag skal ses som en fortsættelse af arbejdet med en effektivisering af miljøbeskyttelseslovgivningen og er en i hovedtrækkene gentagen fremsættelse af beslutningsforslag nr. B 101, folketingsåret 1983-84 (2. samling), om styrkelse af efterforskning og påtale i miljøsager m.v. (se Folketingstidende 1983-84 (2. samling), forhandlingerne sp. 3104 og 5554, samt tillæg A sp. 3667).

Forslaget adskiller sig fra beslutningsforslag nr. B 101 derved, at den politimæssige indsats fastholdes under den lokale politimesters kompetence, medens tiltalekompetencen, bortset fra lovovertrædelser af mindre betydning såsom visse uvæsentlige overtrædelser af miljøreglementet, henlægges til statsadvokaturerne. Videre er forslaget udvidet med et forslag om en generel uddannelsesmæssig styrkelse af anklagemyndighedens og politiets indsigt i miljølovgivning m.v. samt til brug for særlig vanskelige sager en styrkelse af rigspolitiets rejsehold. Endelig åbner forslaget mulighed for, at politiet kan deltage i tilsynsmyndighedernes arbejde. Behandlingen af større og/eller komplicerede miljøsager m.v. henlægges til kriminalpolitiet.

Forslagsstillerne finder, at de vedtagne lovændringer udgør en helt nødvendig forudsætning for en mere effektiv retshåndhævelse på bygge- og miljøområdet, men forslagsstillerne finder samtidig, at retshåndhævelsesbetænkningens forslag om styrkelse af politiets indsigt i sagsområdet forekommer utilstrækkeligt. Det forekommer helt afgørende, at arbejdet med efterforskning og tiltalerejsning i disse sager styrkes betydeligt. I modsat fald må det forventes, at domstolene vil fortsætte den hidtil meget liberale praksis ved behandlingen af bygge- og miljølovsovertrædelser. Dette gælder i særlig grad sikringen af beviser, idet domstolene har afvist kritik af domspraksis med utilstrækkelig bevisførelse fra anklagemyndighedens side, jfr. Jyllands-Posten den 6. december 1981 samt Ziegler: Anklagemyndighedens Årsberetning, 1978.